

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ УРАЂЕНЕ ДОКТОРСКЕ ТЕЗЕ мр Драгана Мацановића, дипл. инж. геод.

1. ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

На основу члана 149. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“ бр. 73/10, 104/11 и 84/12), члана 54. Статута Универзитета у Бањој Луци, Наставно-научно вијеће Архитектонско-грађевинског факултета на седници одржаној дана 31.03.2014. године утврдило је предлог одлуке о именовању Комисије за оцену урађене докторске тезе мр Драгана Мацановића под насловом “ОПТИМАЛНИ МОДЕЛ ЕВИДЕНЦИЈЕ НЕПОКРЕТНОСТИ” у саставу:

1. Др Владимир Лукић, професор емеритус, ужа научна област Геодезија, председник,
2. Др Манојло Миладиновић, редовни професор, ужа научна област Геодезија, Архитектонско-грађевинско-геодетски факултет, Бања Лука, ментор,
3. Др Драган Благојевић, редовни професор, ужа научна област Геодезија, Грађевински факултет Београд, члан.

Сагласно Одлуци о форми и садржини пријаве теме за израду докторске тезе, извештаја о оцени подобности теме и кандидата за израду докторске тезе и извештаја о оцени урађене докторске тезе (Сенат Универзитета у Бањој Луци, Број: 05-276-XLIII-17/11, од 27.01.2011. године), Комисија подноси Наставно-научном вијећу Архитектонско-грађевинско-геодетског факултета у Бањој Луци сљедећи извештај:

2. УВОДНИ ДЕО ОЦЕНЕ ДОКТОРСКЕ ТЕЗЕ

Докторска теза кандидата мр Драгана Мацановића, дипл. инж. геод., под насловом “ОПТИМАЛНИ МОДЕЛ ЕВИДЕНЦИЈЕ НЕПОКРЕТНОСТИ“, садржи десет поглавља: Увод, Анализа и оцена стања управљања непокретностима у свету, Земљишна администрација и евиденција непокретности у Републици Српској, Политика за земљишну администрацију, Оптимални модел земљишне администрације и евиденције о непокретностима, Реализација модела земљишне администрације и евиденције о непокретностима на примеру Републике Српске—key study, Закључна разматрања, Списак слика, графикона и табела, Скраћенице и Литература.

Написана је на 236 страна и садржи 23 табеле, 5 графикона, 19 слика и 95 литературних цитата.

3. УВОД И ПРЕГЛЕД ЛИТЕРАТУРЕ

Разлози због којих је истраживање предузето су да се: научно анализирају најбоље праксе система управљања непокретностима (land administration) у свету у погледу њихове намене, комплетности и утицаја на укупан друштвени развој и испуњење корисничких захтева; да се анализирају елементи система управљања непокретностима, односно да се класификују према заједничким особинама и да се дају научна објашњења за њихову ваљаност, ефикасност и оправданост постојања; да се анализирају системи регистрације и дистрибуције података о непокретностима у случају када су они организовани у једној институцији (тзв. модел јединствене евиденције) и када су организовани у две одвојене институције (земљишну књигу и катастар земљишта); да се научно и стручно објасне њихови концепти са становишта међународних препорука и досадашњих искустава; да се предложи оптимални модел система регистрације и дистрибуције непокретности и права на непокретностима и да се дају предлози за примену у пракси (као примјер се узела Република Српска); да се предложи оптималан модел управљања непокретностима разматрајући: обухват, односно садржај база података са становишта захтева корисника и државе (геопросторни положај непокретности, подаци о правима на непокретностима, начин коришћења, подаци о тржишној вредности непокретности и др.), институционалну подршку и одговорност, потребне информатичке ресурсе (концепт базе података, управљања процесима прикупљања и ажурирања података, презентација и др), законска овлашћења, изградњу кадровских капацитета и њихову компетенцију и др. и да се научно вреднују ефекти оптималног модела на: испуњење захтева корисника, сигурност тржишта непокретности, вођење политике о пољопривредном земљишту, стварању Националне инфраструктуре геопросторних података, утицај модела евиденције непокретности и приступу евроатланским асоцијацијама (ЕУ и НАТО).

У раду су извршена опсежна најновија истраживања евиденција о непокретности, која су публикована или саопштена на међународним конгресима и састанцима.

Компаративне студије указују на веома комплексну материју када су у питању вредновање оваквих система. Оне дају систематски преглед карактеристика, доступности, цена и одрживости различитих земљишних евиденција о праву на непокретности и регистрационих опција.

Нема међународно прихваћене методологије процене и упоређења перформанси земљишних административних система, зато што су земљишни административни системи у сталним реформама и што они представљају различите друштвене перцепције непокретности (земљишта).

Велики напори су чињени да се утврде и заједнички дефинишу елементи за упоређење ових система. Коришћена је техника бенчмаркинга, затим аналогија катастра са улогом управљања информацијама о праву, ограничењима и обавезама на земљишту и његовим ресурсима и његовим посматрањем као облика "рачуноводственог система" за земљишна питања, предлози модела евалуације и на крају се дошло до констатације да добри системи земљишне администрације треба да гарантују сигурност власништва и поседа као подршку опорезивању земљишта и имовине; обезбеђују основу за кредите, развој и праћење тржишта земљишта, заштиту земљишних ресурса и подршку праћењу стања животне средине; олакшавају управљање државним

земљиштем, смањују спорове око земљишта; олакшавају руралне земљишне реформе, изградњу инфраструктуре и развој урбанистичког планирања, и обезбеђују статистичке податке за добро управљање. Они би требали да буду приступачни и отворени за све, да задовоље потребе свих својих корисника и морају бити одрживи.

Коришћењем најновијих светских искустава, аутор је, на примеру Републике Српске, анализирао стање земљишне администрације и катастарског система, дао низ предлога за његово побољшање, са посебном анализом потребе опстанка садашњег система који се базира на систему тзв "јединствене евиденције" и јединствене администрације.

У литератури која садржи 95 литературних јединица, наводе се најзначајнији извори и документа као што су: (Е-10, 2005, Земљишне администрације у региону UNECE: трендови и развој основних принципа), (Енемарк ет ал., 2005), UN-ECE смернице за земљишну администрацију (У-1, 1996), Енемарк ет ал -9, 2009) и др.

4. МАТЕРИЈАЛИ И МЕТОДЕ РАДА

У докторској тези је коришћен обиман литературни материјал на свим језицима, резултати сопствених истраживања и материјал којим располажу државне институције, а нарочито Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске.

Вршене су анализе и синтезе расположивог материјала, класификација и компарација резултата постигнутих у различитим истраживањима, затим је примењена теорија система као метода. Провера и примена теоријских концепата приказана је коришћењем методе студије случаја, методе анкетања и интервјуа, SWOT анализе, а обрада сопствених резултата истраживања вршена је коришћењем статистичких метода. Примењене методе истраживања су сасвим адекватне предмету истраживања у докторској тези.

До промене плана истраживања који је дат приликом пријаве докторске тезе није дошло током њене израде, односно она је само знатно проширена у смислу обима појединих поглавља, јер је у светским размерама дошло до низа нових сазнања која су значајно потврдила хипотезе које је аутор изнио у својој пријави.

Добијени резултати су јасно и недвосмислено приказани и објашњени.

У циљу илустрације горњих навода даће се кратак приказ концепта и анализе која је приказана у појединим поглављима докторске тезе.

Данас већ прихваћени теоријски оквир за све системе регистровања и управљања непокретностима (land administration) који обезбеђује одржив развој кроз три основне компоненте као што су економски, друштвени (социјални) и еколошки развој заједно са четвртом компонентом, ефикасним управљањем, представља парадигму управљања непокретностима и погодан је материјал за научну и практичну обраду.

Извршена је анализа и оцена стања управљања непокретностима у свету, трендова развоја модерног катастра, основних елемената стратегије катастарске реформе, као и анализа и оцена стања и реформе земљишне администрације у Републици Српској и освртом на стање у непосредном окружењу (Федерација Босне и Херцеговине, Србија и др.).

Предмет научног истраживања је и свеобухватна анализа типова евиденција непокретности како у земљама у транзицији тако и у развијенијим земљама.

Дат је преглед најзначајнијих истраживања са посебним освртом на истраживања Радне групе за земљишну администрацију (*Working Party on Land Administration*), односно бивша *Meeting of Officials on Land Administration*, Економске комисије Уједињених нација за Европу (*UN-ECE*), искуства Светске банке и искуства у Републици Српској.

Реализација истраживања се заснивала на следећим полазним хипотезама: актуелна су два система регистрације и дистрибуције података о непокретностима и то систем јединствене евиденције (подаци о непокретностима и правима се воде од једног државног органа и на једном месту) и систем одвојене евиденције (земљишна књига и катастар земљишта); актуелно је конципирање оптималног модела управљања непокретностима, модела регистрације и дистрибуције података о непокретностима; могућа су и неопходна побољшања примењеног модела у Републици Српској; потребна су истраживања оправданости његове примене и у другим земљама; могуће је обезбедити систем управљања непокретностима који ће се заснивати на брзој, тачној и јефтинијој дистрибуцији података са довољним нивоом заштите; постоје ресурси за организацију система управљања непокретностима.

Осим тога, дат је и критички осврт на земљишну администрацију, земљиште у оквиру одрживог развоја, земљишне књиге и катастар, земљишно својинске односе, регистрацију исправа и регистрацију титулара и одлуке о титуларима, катастарски премер, приватност и приступ подацима.

Анализирана је и област процене вредности непокретности и улога институција за процену вредности непокретности, област пореза, тржишта непокретности, хипотекарних финансија, одрживог коришћења земљишта, права и ограничења коришћења земљишта и улога земљишне администрације у планирању коришћења земљишта. Анализом развојних планова катастра, комасација, праћења животне средине и географских информационих система препознати су као важни сегменти земљишне администрације и нашли су своје место у раду.

Политика за земљишну администрацију има важну улогу у развоју земљишне администрације а такође, од значаја су и улога јавног и приватног сектора у земљишној администрацији, трошкови земљишне администрације, е-трговина, управљање земљишним информацијама, управљање земљишном администрацијом, мерење трошкова и добити земљишне администрације, управљање и маркетинг подацима земљишне књиге и катастра, управљање људским ресурсима. Та питања била су предмет свеобухватног истраживања.

Посебно место у раду заузимају техничка питања о премеру и управљању подацима, катастарски премер и израда катастарских планова, примена информационих технологија у обради и управљању подацима и процесима земљишне администрације.

У раду су наведена истраживања у погледу изналажења оптималног модела земљишне администрације и евиденције непокретности, анализа и синтеза, SWOT (ССПП) анализа система, испитивање јавности о ажурности и поузданости евиденција које егзистирају у Републици Српској, препоруке за развој оптималног модела евиденције непокретности, реализација модела земљишне администрације и евиденције о непокретностима на примеру Републике Српске-key study.

Четири основне функције земљишне администрације, по мишљењу аутора су: регистар земљишта, вредност земљишта, коришћење земљишта и развој земљишта. Начин остваривања ових функција доводи до тога да се администрације разликују у појединим земљама.

Системи регистрације непокретности су организовани на различите начине широм света, посебно у погледу компоненти регистрације непокретности. У основи се могу идентификовати два типа система: систем исправа (Deeds System) и систем наслова-титулара (Title System).

Модерна теорија земљишне администрације ослања се на катастар који је показао своју виталност као централни инструмент државне инфраструктуре, па се може говорити о катастарском систему. Ови системи укључују интеракцију између идентификације земљишних парцела и регистрације права на непокретностима. Они такође подржавају процену и опорезивање земљишта и имовине, као и администрацију садашњег и могућег будућег коришћења земљишта.

Задатак тражења различитих система земљишне администрације и њихово оцењивање у односу један према другом је у непристрасном начину оцене учинка.

Структуре управљачких нивоа, могу се сматрати подручјима на којима се системи земљишне администрације могу оцењивати. Евалуација се може бавити следећим питањима: земљишна политика, земљишна информациона политика, управљање земљиштем и управљање земљишним информацијама.

Земљишна администрација је област у којој се процењују: финансијски инпут и поврат, ефикасност система и укљученост људских и техничких ресурса. Индикатори могу бити: укупан број објеката и парцела, број спорова, годишњи број трансакција, време потребно за решавање трансакција, трошкови и накнаде за трансакције, итд.

Земљишни информациони систем у овој области се процењује кроз технички део управљања земљиштем. Оцена административних система вршена је уважавајући могуће аспекте, могуће индикаторе и добру праксу.

Контекст у коме земљишни административни системи и централне (катастарске) компоненте се све више раде и развијају. Традиционални катастарски системи споро реагује на променљиве потребе друштва, али однос човечанства према земљишту постаје све динамичнији током последњих неколико деценија. Ова еволуција се огледа у резолуцијама и у низу напора Међународне федерације геодета (FIG): Ставови о катастру, Богор декларација, Катастар 2014 и Батруст декларација.

Када је реч о катастарским трендовима идентификују се различите фазе у вези развоја људског друштва и земљишта у зависности од различитог степена развоја земаља. Успостављен је кумулативни модел катастарског развоја: земљишта као богатства, земљишта као робе, земљишта као ограниченог (оскудног) ресурса, и на крају земљишта као ограниченог и заједничког ресурса.

Улога катастра у документовању имовинских права и у пружању подршке раду тржишта земљишта је важна и нарочито изражена током последње три деценије као резултат жеље побољшања ефикасности и ефективности технолошких иновација.

Код израде стратегије реформе катастра је пре свега важно да се препозна да ће готово свака земља захтевати низ различитих стратегија у

зависности од односа људи према земљишту у сваком поједином региону у одређеној земљи.

Катастарско и земљишно административна "најбоља пракса", истиче неколико кључних катастарских реформских питања или стратегија у последњих неколико година и то: одређивање визије земљишне администрације која укључује централну улогу катастра уважавајући мултидисциплинарну природу катастра (премер, катастарски планови, закони, процена вредности непокретности, планирање, управљање, природни ресурси и управљање животном средином, јавна политика).

Извршена је анализа и оцена стања земљишне администрације у Републици Српској на, управљачком и оперативном нивоу односно циљева и задатака система са могућим аспектима на:

Политичком нивоу: историјских, правних, социјалних и културних позадина; правичности у социјалним и економским условима; одрживости система (економској, друштвеној).

Управљачком нивоу: структурно дефинисање система, стратешки циљеви, институционални и организациони аранжмани, сарадња и комуникација између институција и учешће приватног сектора

Оперативном нивоу: резултати, техничке спецификације, Имплементација.

Узети су у обзир и спољни фактори: људски ресурси (потенцијално особље, обука), изградња капацитета, професионална удружења, техничка достигнућа, а дат је и:

Приказ процеса: преглед циљева и стратегије, перформансе и поузданости система, задовољство купаца.

Могући индикатори за вредновање су на:

Политичком нивоу: листа циљева и задатака, историјски и правни показатељи, социјални показатељи, економски показатељи (цене, приходи, таксе, трошкови).

Управљачком нивоу: Дефиниције и карактеристике система, листа стратешких циљева, списак институција и њихових одговорности и стратегија.

Везе између институција (законски, организациони, технички), број уговора са приватним сектором.

Оперативном нивоу: производи за клијенте, технички индикатори, фактори примјене.

Спољним факторима: број особља, образовање, континуирана едукација, број факултета и студената, да ли постоје професионалне асоцијације (да/не), нове технологије на тржишту.

Приказом процеса: преглед циљева и стратегије (да/не), промет, време доставе, број грешака, приказ задовољства купаца (да/не).

Добра пракса је на:

Политичком нивоу: систем је добро дефинисан кроз циљеве и задатке, систем реагује на потребе друштва, систем је једнак за све, систем је економски одржив.

Управљачком нивоу: структура система је одговарајућа и јасно дефинисана, стратегије су одговарајуће за постизање и испуњавање циљева, свака веза са институцијама је са јасно дефинисаним задацима и сарадњом и комуникацијом са сваком од њих као и другим институцијама, приватни сектор је укључен.

Оперативном нивоу: производи су сагласни и захтевима, техничке спецификације и спровођење одговарају стратешким потребама.

Спољним факторима: одговарајући број кадрова у односу на задатке и укупно становништво, стално редовно образовање, одговарајући број факултета и студената у односу на укупно становништво, професионално удружење води активну улогу, нове технологије се стално прате.

Приказом процеса: редовни приказ процеса, систем је ефикасан и продуктиван, систем испоручује податке на време и са мало грешака, одговарајући, брз и поуздан сервис клијентима.

5. РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ИСТРАЖИВАЊА

Добијени резултати су правилно, логично и јасно тумачени, при чему је аутор испољавао довољно критичности у односу на неке предлоге страних аутора, а нарочито у односу на досадашњу праксу у Републици Српској.

Добијени резултати могу да служе за доношење одлука које доприносе унапређењу и одржању садашњег (новог) система и доношењу неопходних измена законских решења, као и праксе у функционисању садашњег катастарског система.

Докторска дисертација мр Драгана Мацановића представља свеобухватну анализу односа у земљишној администрацији и резултирала је следећим закључцима и предлозима:

Објективним вредновањем процеса земљишне администрације утврђено је да су они веома значајни, односно да процеси прикупљања, регистрације и дистрибуције информација о власништву, вредности и коришћењу земљишта, управљања земљиштем као ресурсом, чине основну функцију одрживог развоја.

Ефикасни системи земљишне администрације су основа за ефикасно функционисање тржишне економије и ефикасно управљање земљишним ресурсима. Овакви системи смањују ризик зајмодавца хипотека, а тиме и каматне стопе, омогућавају већу ефикасност и привредни раст.

Ефикасност, интегритет и транспарентност треба стално мерити и пратити, преко индикатора који се односе на време, трошкове, трансакције и задовољства корисника.

Да је компјутеризација довела до великог броја података и докумената у електронској форми који су комерцијализовани. Главна роба су подаци о непокретностима и они треба да задовоље високе приоритете и потребе корисника. Да бизнис оријентисаним приступом треба обезбедити да се процеси земљишне администрације спроводе на економичан начин, да генеришу приходе који се могу користити за финансирање услуга, замену технологија као и њихову надоградњу.

Да се осим тога разликују и модели катастарског развоја који третирају земљишта као богатства, земљишта као робе, земљишта као ограниченог (оскудног) ресурса и земљишта као ограниченог и заједничког ресурса од чега зависе улога катастра у развоју друштва.

Приступ информацијама о непокретностима је од суштинског значаја за функционисање тржишта непокретности уз обезбеђење приватности и сигурности лица јесте једна од битних карактеристика модерног катастарског система као и постојање информације о процењеној тржишној вредности

непокретности. Применом модела препорученог у овом раду и развојем катастра непокретности ствара се основа за ефикасно тржиште непокретности и стварају се бољи услови за сигурност уписа власника и хипотека.

Земљиште представља и један од кључних елемената животне средине и важан ресурс за реализацију људских активности али је угрожено природним процесима као и деловањем људских активности. Република Српска као део европских и светских система и екосистема треба да обрати посебну пажњу према питањима која се односе на коришћење земљишта а за то је предуслов добра евиденција непокретности као ослонац за евиденције загађивача и угрожених земљишта.

Основни захтев за рурални и урбани развој је ажуран катастар и он је примарни извор информација за потребе комасација, којима се стварају услови за убрзан развој пољопривредне производње, односно економије одређеног подручја. У Републици Српској сада нема озбиљнијих комасационих радова, између осталог, због недостатка средстава, политичке воље и извођачких капацитета, иако за тиме постоји реална потреба и у раду се указује на правце деловања у сврху покретања комасационих радова.

Указано је на правце развоја политика земљишне администрације које обезбеђују израду одговарајућих стратегија, и нацрта легислативе потребне за уклањање постојећих препрека развоју пословања и економског раста, стандардизацију, одрживост и изградњу тржишта непокретности у чему државна управа има значајну одговорност стварањем јасне политике земљишне администрације и усклађеног деловања органа.

Анализирано је јавно-приватно партнерство и сарадња која је корисна и указано на битност испуњења услова да јавни сектор, управља и контролише активности јавне управе, а приватни сектор обавља оперативне активности. Јасно је наглашено да је сарадња између јавне управе и приватног сектора у геодетској области у Републици Српској довела до делимичног повећања ефикасности, али не и до смањења трошкова за клијенте на што се треба усмерити у будућем деловању.

Електронска трговина се афирмисала у многим развијеним земљама и нуди потенцијално велике користи. Јавне управе као сервиси грађана и других субјеката, коришћењем е-пословања могу знатно да унапреде своје пословање и подигну квалитет комуникације са корисницима својих услуга. Указано је на ефекте унапређења пословања и подизања квалитета услуга, Републичке управа за геодетске и имовинско-правне послове увођењем и пружањем услуга електронским путем и пуштањем у рад Геопортала у складу са стандардима и концептом и структуром слојева датих у INSPIRE директиви.

Дат је допринос визији земљишне администрације и управљања земљишним информацијама у правцу изграђеног, ефикасаног, сигурног и одрживог система регистрације непокретности и права на непокретностима, чиме се обезбеђује правна сигурност на тржишту непокретностима, сигурност инвестиција, улагања итд. и дат је допринос решавању питања у вези са политиком, техничким стандардима са фокусом на интероперабилност, на сарадњу са међународним факторима и на терминологију која мора бити усклађена.

Оптимално управљање непокретностима је значајан развојни ресурс и незамисливо је без оснивања тачне, брзе и ефикасне евиденције о непокретностима. У томе важну улогу има и организациони аспект агенција

земљишне администрације који мора бити усмерен на улогу оснивања и одржавања евиденције у ажурном стању.

У Републици Српској су процедуре засноване и сагласне са европским (њемачким) моделима. Катастарске евиденције морају се успоставити у дигиталном облику у складу са савременом технологијом, и морају бити успостављене ефикасно и јефтиније. У раду су дате одговарајуће препоруке које могу да доведу до испуњења наведених циљева.

У сврху бољег управљања подацима катастра непокретности у Републици Српској дате су препоруке да Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове треба да буде посвећена остваривању циљева дефинисаних и стратешким студијама, мора доприносити унапређењу управљања подацима катастра, стварати услове за ефикасан начин вођења евиденције, пружања услуга корисницима и повољан амбијент за убрзан и стабилан привредни развој Републике Српске.

Добро управљање људским ресурсима је веома сложено, али може и треба да доведе до ефикасне управе. Истраживања указују на потребу организационог прилагођавања савременим захтевима из области менаџмента људских ресурса и са оснивањем службе за људске ресурсе.

Модеран катастар непокретности, заснован на државном премеру, са економске тачке гледишта треба да буде реализован и да функционише са оптималним трошковима и временом.

Постоје различити системи евиденција о непокретностима и правима на њима и од њихове ефикасности, зависи и ефикасност развоја друштване заједнице. На ефикасност модела утичу стратегије развоја, улагања у развој, људске ресурсе, инфраструктуру, опрему за рад, опште апликацијске и специјализоване софтверске програме, регулативу, истраживачку делатност и слично.

Избор оптималне евиденције непокретности у погледу финансијских улагања, управљања системом, ефикасности пружања услуга и јавно сервисирање грађана и других корисника података и услуга катастра, одрживости, стабилности и поузданости система је од кључног значаја поготово за друштва са мањим достигнутим степеном економског развоја и израженим проблемима у финансијском погледу.

Кључни недостатак досадашњег система је било двојно вођење података о непокретностима, јер се одређени подаци неминовно понављају па долази до неусаглашености између две евиденције. Не постоји пресликавање један на један због неминовних грешака у одржавању система, због временског дисконтинуитета провођења промена и може се догодити да се у међувремену у земљишној књизи проведе нека друга промена.

До јединствене евиденције у Републици Српској у садашњим условима могуће је доћи само систематским излагањем досадашњих катастарских података и утврђивања фактичког стања у погледу права на непокретностима и њиховог положаја.

У остваривању ових задатака потребно је активно коришћење савремене мерне и рачунарске опреме и информационо-комуникационих технологија, досљедна примена техничко-технолошких, организационих и методолошких поступака, стандарда Европске уније и коришћења резултата истраживања и препорука из стратешких студија и овог рада.

Као решење наведених проблема јесте стварање и одржавање јединствене евиденције о непокретностима и правима на истим, које се воде

код једног органа. На то указују и анализе и истраживања у овом раду, који представљају значајан научно истраживачки рад у области земљишне администрације, првенствено у области геодезије и катастра непокретности.

6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Сматрамо да је докторска теза мр Драгана Мацановића под насловом "ОПТИМАЛНИ МОДЕЛ ЕВИДЕНЦИЈЕ НЕПОКРЕТНОСТИ" израђена према савременим принципима научно-истраживачког рада и резултат је самосталног истраживања.

Са успехом су реализовани постављени циљеви, а резултати су јасно приказани.

Резултати ове дисертације дају допринос развоју катастарског система у оквиру земљишне администрације, наглашавају његов значај и утицај на ефикасност пружања услуга, јавно сервисирање грађана и других корисника података и услуга катастра, одрживости, стабилности и поузданости система и указује на могуће правце развоја у смислу добре праксе.

Комисија сматра да су сви услови предвиђени Законом о високом образовању испуњени и једногласно предлаже Наставно-научном вијећу Архитектонско-грађевинско-геодетског факултета у Бањој Луци да усвоји позитивну оцену ове докторске тезе и одобри мр Драгану Мацановићу јавну одбрану.

Чланови Комисије за оцену урађене докторске тезе мр Драгана Мацановића, дипл. инж. геод., под насловом "ОПТИМАЛНИ МОДЕЛ ЕВИДЕНЦИЈЕ НЕПОКРЕТНОСТИ":

Проф. емеритус др Владимир Лукић, дипл.инж. геод. - председник,

Проф. др Манојло Миладиновић, дипл. инж. геод. - ментор,

Проф. др Драган Благојевић, дипл.инж. геод. - члан.

У Бањој Луци, јуна, 2014. године.